

Av president Boyd K. Packer
President for De tolv apostlers quorum

Veiledet av Den hellige ånd

*Hver og en av oss kan bli veiledet av åpenbaringsens ånd
og Den hellige ånds gave.*

Det er 400 år siden kong Jakobs versjon av Bibelen ble utgitt etter betydelige bidrag fra William Tyndale, en stor helt i mine øyne.

De geistlige ønsket ikke at Bibelen skulle bli utgitt på vanlig engelsk. De jaget Tyndale fra sted til sted. Han sa til dem: "Hvis Gud vil spare mitt liv, skal jeg på få år få en gutt som kjører plogen, til å kjenne Skriftene bedre enn dere gjør."¹

Tyndale ble forrådt og innsperret i et mørkt og kaldt fengsel i Brussel i over et år. Klærne hans var fillete. Han bønnfalt fangevokterne om å få frakken og luen sin, samt et stearinlys, og sa: "Det er fryktelig slitsomt å sitte alene i mørket."² Dette ble nektet ham. Til slutt ble han hentet ut av fengselet, og foran en stor folkemengde ble han kvalt og brent på bålet. Men William Tyndales arbeid og martyrdød var ikke forgjeves.

Ettersom siste-dagers-hellige barn lærer å bli kjent med Skriftene fra ung alder av, oppfyller de til en viss grad William Tyndales forutsigelse for 400 år siden.

Våre Skrifter i dag består av Bibelen, Mormons bok: Et annet

testamente om Jesus Kristus, Den kostelige perle og Lære og pakter.

På grunn av Mormons bok blir vi ofte kalt Mormonkirken, en tittel vi ikke blir støtt av, men som egentlig ikke er riktig.

I Mormons bok besøkte Herren nephittene fordi de ba til Faderen i hans navn. Og Herren svarte:

"Hva vil dere jeg skal gi dere?"

Og de sa til ham: Herre, vi vil at du skal fortelle oss hva vi skal kalle denne kirken, for det er ordstrid blant folket om denne saken.

Og Herren sa ... : Hva kommer det av at folket knurrer og strides om dette?

Har de ikke lest Skriftene som sier at dere må påta dere Kristi navn ... ? For ved dette navn skal dere kalles på den siste dag ...

Derfor, hva som helst dere gjør, skal dere gjøre i mitt navn. Derfor skal dere kalle kirken ved mitt navn, og dere skal påkalle Faderen i mitt navn og be ham velsigne kirken for min skyld.

Og hvordan kan det være min kirke hvis den ikke kalles ved mitt navn? For hvis en kirke kalles ved Mose navn, da er den Mose kirke, eller hvis den

kalles ved et menneskes navn, da er den et menneskes kirke. Men hvis den kalles ved mitt navn, da er den min kirke hvis den er bygget på mitt evangelium."³

Lydige mot åpenbaring kaller vi oss Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, ikke Mormonkirken. Det er én sak at andre kaller Kirken for Mormonkirken eller oss for mormoner, men en helt annen at vi gjør det.

Det første presidentskap har uttalt: "Det å benytte dens åpenbarte navn, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige (L&p 115:4), [blir] stadig viktigere i vårt ansvar for å rope ut Frelserens navn over hele verden. Derfor vil vi be om at vi, når vi omtaler Kirken, bruker dens fulle navn så ofte som mulig ...

Når man henviser til Kirkens medlemmer, foreslår vi 'medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige'. Som forkortelse er 'siste-dagershellige' å foretrekke."⁴

"[Siste-dagers-hellige] taler om Kristus, vi gleder oss i Kristus, vi forkynner om Kristus, vi profeterer om Kristus, og vi skriver i overensstemmelse med våre profetier så våre barn kan vite hvilken kilde de kan se hen til for å få forlatelse for sine synder."⁵

Verden kan kalle oss hva de vil, men i vår tale skulle vi alltid huske at vi tilhører *Jesu Kristi Kirke*.

Noen påstår at vi ikke er kristne. Enten kjenner de oss ikke i det hele tatt, eller så misforstår de.

I Kirken utføres enhver ordinans med Jesu Kristi myndighet og i hans navn.⁶ Vi har den samme organisasjon som den opprinnelige kirke, med apostler og profeter.⁷

I oldtiden kalte og ordinerte Herren tolv apostler. Han ble forrådt og korsfestet. Etter sin oppstandelse underviste Frelseren sine disipler i 40 dager, og fór så opp til himmelen.⁸

Men noe manglet. Noen dager senere samlet De tolv seg i et hus, og “da kom det med ett en lyd fra himmelen som når et veldig stormvær farer frem, og fylte hele huset ... Tunger likesom av ild, ... delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. Da ble de ... fylt med Den Hellige Ånd.”⁹ Hans apostler hadde nå mottatt myndighet. De forsto at den myndighet som ble gitt dem av Frelseren og Den hellige ånds gave, var nødvendig for å opprette hans kirke. De ble befalt å døpe og overdra Den hellige ånds gave.¹⁰

Med tiden ble apostlene og det prestedømme de bar, borte.

Myndigheten og kraften til å forrette måtte gjengis. I mange hundre år så menneskene frem til at myndigheten skulle komme tilbake og Herrens kirke bli opprettet.

I 1829 ble prestedømmet gjengitt til Joseph Smith og Oliver Cowdery av døperen Johannes og apostlene Peter, Jakob og Johannes. Nå blir verdige mannlige medlemmer av Kirken ordinert til prestedømmet. Denne myndighet sammen med Den hellige ånds gave, som overdras til alle medlemmer av Kirken etter dåpen, skiller oss ut fra andre kirkesamfunn.

En tidlig åpenbaring forteller at det

er “for at hvert menneske kunne tale i Gud Herrens, ja, i verdens Frelzers navn”.¹¹ Kirkens arbeid i dag utføres av vanlige menn og kvinner som er kalt og oppholdt for å presidere, undervise og administrere. Det er ved åpenbaring og Den hellige ånds gave at de som er kalt, mottar veiledning så de kan kjenne Herrens vilje. Andre aksepterer kanskje ikke slikt som profeti, åpenbaring og Den hellige ånds gave, men hvis de i det hele tatt skal forstå oss, må de forstå at vi aksepterer disse tingene.

Herren åpenbarte til Joseph Smith en helselov, Visdomsordet, lenge før farene var kjent for verden. Alle skulle unngå te, kaffe, alkohol, tobakk og naturligvis en rekke forskjellige narkotiske og vanedannende stoffer, som finnes overalt rundt våre unge. De som adlyder denne åpenbaringen, er lovet at de “skal få helse i sin navle og marg i sine ben,

og skal finne visdom og kunnskapens store skatter, til og med skjulte skatter,

og skal løpe og ikke bli trette, og skal gå og ikke bli matte”.¹²

I en annen åpenbaring befaler Herrens moralnorm at de hellige krefter som skaper liv, må beskyttes og kun anvendes mellom en mann og en kvinne, ektemann og hustru.¹³ Det eneste som er alvorligere enn misbruk av denne kraften, er utgytelse av uskyldig blod eller å fornekte Den hellige ånd.¹⁴ Hvis man overtrer loven, viser læren om omvendelse oss hvordan vi kan viske ut virkningene av denne overtredelsen.

Alle blir prøvet. Man kan synes det er urettferdig å være gjenstand for en bestemt fristelse, men dette er hensikten med jordelivet – å bli prøvet. Og svaret er det samme for enhver: Vi må og vi kan motstå fristelser av alle slag.

“Lykkens store plan”¹⁵ dreier seg

om familien. Mannen er hjemmets overhode, og hustruen er hjemmets hjerte. Og ekteskap er et likeverdig partnerskap. En siste-dagers-hellig mann er en ansvarlig familiemann, trofast i evangeliet. Han er en omsorgsfull og hengiven ektemann og far. Han respekterer kvinner. Hustruen støtter sin mann. Begge foreldre gir næring til sine barns åndelige vekst.

Siste-dagers-hellige lærer å elske hverandre og tilgi oppriktig når noen fornærmer dem.

Mitt liv ble forandret av en helgenaktig patriark. Han giftet seg med sin kjære. De var dypt forelsket, og snart ventet de sitt første barn.

Den natten barnet ble født, oppsto det komplikasjoner. Den eneste legen var ute på landet et sted og tok seg av syke. Etter mange timer med rier ble den vordende mors situasjon kritisk. Endelig klarte de å få tak i legen. Han handlet raskt i nødssituasjonen, og snart var barnet født, og krisen så ut til

å være over. Noen dager senere døde imidlertid den unge moren av den samme infeksjonen som legen hadde behandlet i et annet hjem den natten.

Den unge mannens verden falt i grus. Etter som ukene gikk, ble sorgen bare verre. Han tenkte ikke på noe særlig annet, og i sin bitterhet ble han truende. I dag ville han utvilsomt ha blitt presset til å saksøke for feilbehandling, som om penger kunne løst problemet.

En kveld banket det på døren hans. En liten jente sa bare: "Pappa vil at du skal komme. Han vil snakke med deg."

"Pappa" var stavsprezidenten. Rådet fra denne kloke lederen var ganske enkelt: "John, la det ligge. Ingenting du gjør vil bringe henne tilbake. Hva du enn gjør, vil det bare bli verre. John, la det ligge."

Dette hadde vært min venns prøvelse. Hvordan kunne han la det ligge? En forferdelig urett var begått. Han kjempet med å ta seg sammen, men til

slutt bestemte han seg for å være lydige og følge denne kloke stavsprezidentens råd. Han ville la det ligge.

Han sa: "Jeg var en gammel mann før jeg innså det og endelig kunne se en stakkars landsens lege – overarbeidet, underbetalt, som løp utslitt fra pasient til pasient, med knapt medisin, ikke noe sykehus og få instrumenter, som kjempet for å redde liv og som stort sett lyktes. Han hadde kommet i en krisesituasjon, da to liv sto på spill, og hadde handlet uten å nøle. Endelig forsto jeg det!" Han sa: "Jeg ville ha ødelagt mitt eget og andres liv."

Han hadde takket Herren på sine knær mange ganger for en klok prestedomsleder som ganske enkelt sa: "John, la det ligge."

Rundt oss ser vi medlemmer av Kirken som har blitt fornærmet. Noen tar anstøt på grunn av hendelser i Kirkens historie eller på grunn av dens ledere, og lider hele livet, ute av stand til å komme over andres feil. De lar det ikke ligge. De blir inaktive.

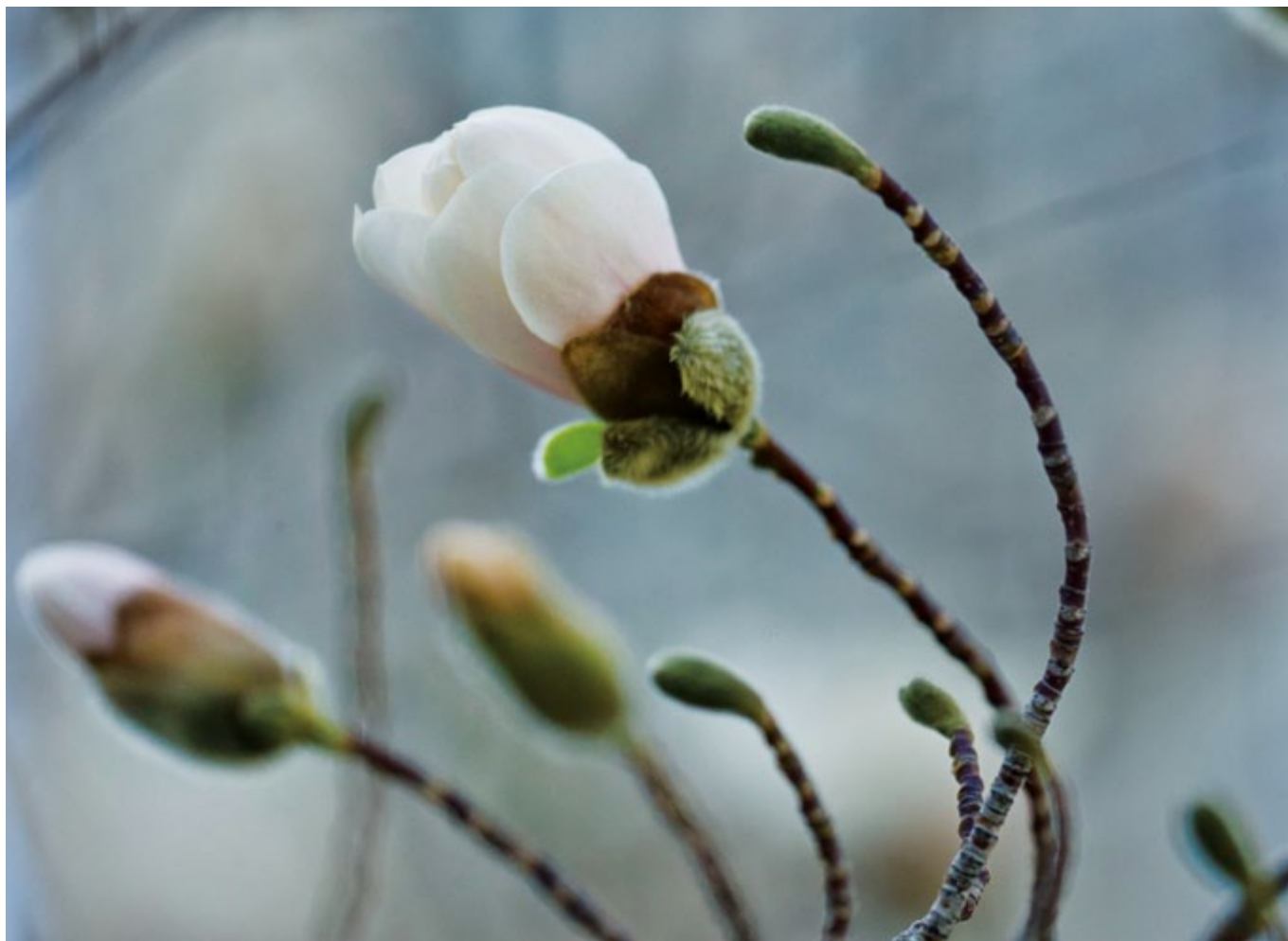
Denne holdningen er omtrent som en mann som blir slått med en kølle. Fornærmet tar han en kølle og slår seg selv i hodet med den hver dag resten av sitt liv. Hvor tåpelig! Hvor trist! Den slags hevn går ut over en selv. Hvis dere har blitt fornærmet, tilgi, glem det og la det ligge.

I Mormons bok finner vi denne advarsel: "Og hvis det skulle finnes feil, er de av mennesker. Fordøm derfor ikke det som er av Gud, så dere kan finnes plettfriske for Kristi domstol."¹⁶

En siste-dagers-hellig er et ganske vanlig menneske. Vi finnes nå over hele verden, 14 millioner av oss. Dette er bare begynnelsen. Vi lærer å være i verden, men ikke av verden.¹⁷

São Luís, Brasil

Derfor lever vi et vanlig liv i vanlige familier, midt blant resten av verdens befolkning.

Vi lærer å ikke lyve, stjele eller jukse.¹⁸ Vi banner ikke. Vi er positive og glade og ikke redde for livet.

Vi er "villige til å sørge med dem som sørger ... og trøste dem som trenger trøst, og stå som Guds vitner til alle tider og i alle ting og på alle steder".¹⁹

Hvis noen søker en kirke som krever svært lite, så er det ikke denne. Det er ikke enkelt å være en sistedagers-hellig, men i lengden er det det eneste som gjelder.

På tross av motstand eller "kriger, rykter om krig og jordskjelv på forskjellige steder"²⁰, kan ingen makt eller innflytelse stanse dette verk. Hver og en av oss kan bli veiledet ved åpenbaringsens ånd og Den hellige ånds gave. "Likeså godt kunne mennesket rekke ut sin ubetydelige arm for å stanse Missouri-floden i dens bestemte løp,

eller vende strømmen i motsatt retning, som å hindre den Allmektige i å utgyte kunnskap fra himmelen over de sistedagers-helliges hoder."²¹

Hvis dere bærer på en eller annen byrde, glem det, la det ligge. Tilgi mye og omvend dere litt, så vil Den hellige ånd komme til dere og bekrefte det vitnesbyrd som dere ikke visste fantes. Dere vil bli våket over og velsignet – dere selv og deres nærmeste. Dette er en innbydelse til å komme til ham. I denne kirke – Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, "den eneste sanne og levende kirke på hele jordens overflate,"²² ifølge hans egen erklæring – finner vi "lykkens store plan".²³ Om dette bærer jeg vitnesbyrd, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOZTER

1. I David Daniells innledning til *Tyndale's New Testament* (1989), viii.
2. I Daniells innledning til *Tyndale's New Testament*, ix.

3. 3 Nephi 27:2–5, 7–8.
4. Brev fra Det første presidentskap, 23. nov. 2001.
5. 2 Nephi 25:26.
6. Se Moses 5:8; dåp: se 2 Nephi 31:12; 3 Nephi 11:27; 18:16; velsignelse av syke: se Lære og pakter 42:44; meddelelse av Den hellige ånd: se Moroni 2:2; ordinasjon til prestedømmet: se Moroni 3:1–3; nadverden: se Moroni 4:1–3; mirakler: se Lære og pakter 84:66–69.
7. Se 6. trosartikkel.
8. Se Apostlenes gjerninger 1:3–11.
9. Apostlenes gjerninger 2:2–4.
10. Se Apostlenes gjerninger 2:38.
11. Lære og pakter 1:20.
12. Lære og pakter 89:18–20.
13. Se "Familien – En erklæring til verden", *Liahona*, Nov. 2010, 129.
14. Se Alma 39:4–6.
15. Alma 42:8.
16. Mormons boks tittelside.
17. Se Johannes 17:14–19.
18. Se 2 Mosebok 20:15–16.
19. Mosiah 18:9.
20. Mormon 8:30.
21. Lære og pakter 121:33.
22. Lære og pakter 1:30.
23. Alma 42:8.